

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 „
Negyedévre 3 „
Egy óra 1 „
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek, Uri-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszó-
lamások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

A költségvetés.

Nagybecskerek, okt. 4.

(—s) Mikor Wekerle Sándor elődje Tisza Kálmán az államháztartás pénzügyi egyensúlyának helyreállítására nemcsak általános ígéretet tett, hanem ez ígéret beváltására határozott határidőt is kitűzött, igen sok kétely, sőt ellenzéki részen nem csekély maliczia és káröröm fogadta e biztató szavakat. Azt akarták akkor elhítenni az ellenzéki pártok, hogy Tisza Kálmán csak szemfényvesztésül, könnyelműen és lelkiismeretlenül tesz ilyen szép ígéreteket azért, hogy pillanatnyi sikert és népszerűséget arathasson. Arra számít, hogy a beváltás idejében ígéretét a közönség elfelejti, vagy pedig ő annak beváltása alól a „körülmények” védőre alatt kimentti magát, mert hát az ellenzék fennen hirdette azt, hogy Tisza Kálmán ezt az ígéretet teljesíteni nem is akarja és nem is képes.

Mi akkor az ellenzék türelmetlenségével szemben csak annyit mondtunk — amint azt egy ismeretes francia vigjátékban ismétlik — hogy „várjuk be a három órai vonatot”; vagyis várjuk be az ígéret beváltásának idejét, mert minden beszéd addig idő előtti szószaporítás. Azóta a három órai vonat megérkezett. Tisza Kálmán által megindított pénzügyi művellet Wekerle Sándor kezének további vezetése alatt financiáinkat teljesen és

biztosan rendezte, úgy, hogy ma az egész ország úgy hozzá van szokva Wekerle sufficitjéhez, mintha sohase is lett volna deficitünk.

Már az 1891-ik évi költségvetésben is az egyensúly helyreállított volt feltüntetve s most ennek igazolásul Szapáry Gyula gróf miniszterelnök betervezte a zárszámadásokat, melyek szerint a tényleges eredmény fényesen felülhaladja a költségvetés előirányzatát, a mennyiben az 1891-diki állampénztári fölösleg nem néhány ezer forint csupán, hanem 30 millió.

Ezek alapján most már föltétlen bizalommal fogadta az egész ország az 1893-iki budgetet, mert teljes garanciát talál a Szapáry kabinetben s annak pénzügyminiszterében, hogy annak az egyensúly határai között megállapított tételeit nemcsak minden esetre be fogja tartani, hanem azoknál jóval többet fog produkálni. Garancia erre még az is, hogy a jövő évi költségvetés az 1891-iki zárszámadási eredményekhez viszonyítva igen szolidan van megszerkesztve.

Igy pl. daczára annak, hogy az egyenes adók az 1891-ik évben az előirányzott összeg helyett sokkal magasabb bevételt eredményeztek, Wekerle azokat a jövő évi költségvetésben mégis a csekélyebb összegben praeliminálta.

De nemcsak szám szerint szolid a budget, hanem az ország organizmusához való viszonyában is. Mert nem-

csak, hogy a bevételek a kiadásokat fedezik, hanem teljes kielégítést nyújtanak azon gazdasági és kulturális igényeknek, melyek az országnak minden téren való erőteljes és egészséges fejlődésének elengedhetetlen föltételei. Így jelentékeny többletek vannak juttatva közegészségügyi kiadásokra, a csendőrség fejlesztésére, a vidéki színészet segélyezésére, a lőtegyésztő és a gazdasági tanintézetek, a vízépítészeti és kulturmérnöki intézmény nagyobb szabású fejlesztésére, a népnevelés elősegítésére, középiskolákra, a bírósági személyzet szaporítására, a telefonhálózatnak az egyes városok közti kiterjesztésére, államvasutakra, tengeri hajózásra, ipari célokra stb. Szóval nincs olyan ága az állam kulturális és gazdasági életének, melyről a költségvetés pénzügyi helyzetünkhöz mérve elegendően s az előző évekhez képest bőven ne gondoskodnék. Ebben áll pénzügyi kormányunknak fényes sikere, mert ha az egyensúly csupán erőltetett számbeli eredmény volna, mely nincsen szerves összefüggésben az ország és nemzet általános gazdasági és kulturális fejlődésével, akkor az egész művellet csak egy leplezett tönk volna, melybe annál keservesebb volna belebukni a látszólagos siker után. Erről azonban szó sem lehet, mert a költségvetés élettelen számaiból egy élet-erős gazdasági politika eleven képe domborodik ki.

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Költők versenye.

A „Magyar Salon”, a mely a Rodenberg Gyula „Salon”-jának mintájára készült, szellemi tartalomra nézve valóságos salonjuk a magyar íróknak és művészeknek, kiállítására pedig páratlan a maga nemében. Az októberi kötete oly szép, hogy diszere válhatnak minden salon asztalának.

A „Magyar Salon” tudvalevőleg havi füzetekben jelenik meg s ára egy-egy füzetnek 1 forint. A szerkesztőségnek mindig van valami meglepetése a publikum számára. Képeket, kéziratokat szolgáltatnak már abba Ó Felsége a király, József főherceg leányaival s az uralkodó családnak még több tagja is. Legújabb meglepetés az, hogy esentul minden füzet teljesen bevégzett regényt fog tartalmazni.

Most jelent meg az 1893. évfolyamot kezdő füzet. Ebben érdekes költői versenyt találunk. Használt több költőnk arcképét s egy-egy költeményét hozza. Két három poéta arcképe kéve érkezvén be, tőlük csupán a szöveget kölöthették. Minden költő „Margit” cím alatt írta művét.

A hány költő, annyi individualitás, compositio, temperamentum és — különbözet. A sorozatba felvett poéták a következők: Ábrányi Emil, Barna Isidor, Jakab Ödön, Dömötör Pál, Lauka Gusztáv, Makai Emil, Palágyi Lajos, Prém József, Gáspár Imre, Varsányi Gyula, Seress Imre, Lipcsey Adám, Szalay Fruzina, Pap Zoltán, Bartók Lajos, Szávay Gyula, Heltai Jenő, J. Virág Béla, Dengi János, Endrődi Sándor, Ignotus, Zempléni Árpád és Erdélyi Zoltán.

Itt két mutatványt közlünk a „Margit” versekből; a Lauka Gusztávét s a Gáspár Imréét:

Margit.

Ott feküdt egyedül,
Ujból vetett ágyon,
Még lepke se száll meg
A fonnyadt virágon!

Ersé, hogy oly korán
Nagy utra kell menni,
Szép s rút emlékeit
Nem savarta semmi.

Lelke előtt árnyként
Tüntek fel az évek;
A szive szólalt meg,
Ha emléke tévedt.

S elébe varázsolt
Örömet s ünnepet,
A boldog napokat,
És boldog éjjeket.

Mindent könnyen felelt
A mit hallott s látott,
Erdők-mezők dalát,
Tövist és virágot.

A mennyet és üdvet
Mit akkor álmodunk,
Mikor még gondtalan
Élettavasz vagyunk.

Csak egyet nem tudott
Még most sem feledni,
Hogy az, kit ő soha
Nem szünt meg szeretni,

Most, hogy már a szive
Meggzúnik dobogni,
Vigasz s bucsu nélkül
Eltudta őt hagyni!

Mikor aztán álom
Ólelte őt körül,
Egy kéz intett felé
Az éjben messzirül.

Ó az, a ki hívja
S mosolyogva követte,
Megghalt, mert a hívót
Halva is szerette.

Lauka Gusztáv.

Wekerle Sándor ezt a képet hűen, igazán és keresetlenül tárta föl s nagyszabású beszédével nemcsak az országban keltette föl önbizalmunkat, hanem a külföldön tekintélyünket és hitelünket ez által jelentékenyen emelte.

A kereskedelmi minisztérium működéséről szóló jelentés — sürgönyzik nekünk — már teljesen sajtó alá van rendezve s nyomtatását is már megkezdték. A nagy terjedelmű, közlekedési, kereskedelmi és ipari viszonyainkat behatóan megvilágító jelentés remélhetőleg e hónap végeig az országgyűlés elé lesz terjeszthető.

A hitelszövetkezetre vonatkozó törvényjavaslatot — a mint táviratilag értesülünk — Wekerle miniszter már közelebb, mindenesetre még az év folyamán becsúszandóan terjeszteni. A törvényjavaslat irányáról és czéljáról már ismételve, nevezetesen múlt évi expozéja alkalmával is tüzetesen nyilatkozott a miniszter.

Eltűnt alaptörvények. Pauler Gyula dr. országos levéltárnok a „Magyar Hírlap“ vasárnapi számában „Eltűnt alaptörvények“ cím alatt közlöttékre vonatkozólag a következő levelet teszi közzé:

Budapest, 1892. okt. 2. Igen tisztelt szerkesztő ur! A „Magyar Hírlap“ mai számában olvasom, hogy az 1723. és 1867-iki törvények, jelesen pedig az utóbbiból a XII. cikk az országos levéltárból eltűntek. Kérem tehát sziveskedjék becses lapjában közzétenni, hogy mindket törvény meg van az országos levéltárban, mint Thallóczy Lajos kormánytanácsos ur helyesen mondá, még pedig az 1723-iki nyomtatott példányban, melyet azonban Karoly király, a kanczellár stb. aláírtak, és megpecséltek; az 1867-iki pedig az írott, eredeti, ö cs. és k. apostoli fennsége által aláírt, gr. Andrássy Gyula által ellenjegyzett példányban. A dolog nem titok. Ha valaki a hivatalos órákban szerencsétlen látogatásával, minden nehézség nélkül megtekint-

heti mind a két törvényt. Kiváló tisztelttel, szerkesztő urnak alázatos szolgája, Pauler Gyula dr. országos levéltárnok.

A delegációk fogadtatása. Az osztrák delegációnak tegnap déli 12 órakor és a magyar delegációnak d. u. 1 órakor történt fogadása alkalmával ő felsége a delegációk elnökeinek megszólítására a következő egyforma szövegű beszéddel válasszott:

Hűségük és ragasszkodásuk kifejezése összinte meglepéssel tölti el szívemet. Fogadják érte meleg köszönetemet.

A külső helyzet az országos bizottságok utolsó ülészaka óta lényegében nem változott. Viszonyaink az összes hatalmakhoz minden tekintetben barátságosak maradtak s a velünk szövetséget kötött birodalmakkal való bizalomteljes összetartás folyton érvényesíti üdvös hatását a béke fentartására.

A népek békevágya s az anyagi jólétről való gondoskodás tagadhatatlanul mérséklőleg hatnak a nemzetközi viszonyokra, s így kormányaim a múlt évben nagyrészt a nemzetgazdasági kérdésekre irányozták törekvéseiket, nevezetesen arra, hogy a monarchia kereskedelmi forgalmát hosszabb tartamu szerződések által maradandóbb alpra fektessék.

A Német- és Olaszországgal, Helvéciával és Belgiummal kötött, s már életbe lépett szerződéseken kívül a Szerbiával folytatott alkudozások is kielégítő befejezésre jutottak s reményem, hogy ezen szerződés is — mindkét fél javára — nem soká életbe fog léphetni.

A hadsereg és a hadi tengerészet költségeinek összegét kormányom a monarchia pénzügyi viszonyainak lekiismeretes számbevételével az el nem kerülhető szükség határaihoz szabta.

As emelkedés, mely a múlt évi szükség-lethez képest mutatkozik, nem váratlan, mert nagyrészt hadügyminiszteremnek ismételt megvitattott oly javaslataiból ered, melyeket pénzügyi tekintetből részben el-

kellett ugyan odázni, de melyeknek megvalósítása, a haderő fokozatos erősítésének és műszaki tökéletesítésének szempontjából immár multhatatlanul szükségessé vált.

Bosznia és Hercegovina jövedelmei ez évben is elegendők lesznek ez országok közigazgatási költségeinek fedezésére, annyival inkább, minthogy az ottani közgazdasági élet minden ágában állandó haladás észlelhető.

Bizva azon belátásban és hazafiasságban, melyet Önök feladatuk megoldásához lépnek, munkájuknak a legjobb sikert kívánom és mindnyájukat szívből üdvözölöm.

Ö Felsége a trónbeszéd végeztével szívélyesen beszélt a delegátusokkal Először Tisza Lajos elnököt és Tisza Kálmánt szólította meg, ezután beszélt Széll Kálmánnal, Falk Miksával, Brankovics patriárkával, Apponyival és Samassa ersekkel. Jókai előtt a király a Svábhegy jó levegőjét dicsért. „Annyira jó, Felsőges uram, — felelt Jókai, — hogy mi ott a kolerától sem félünk.“ Vegül hosszabbban beszélgetett a király ifj. Ábrányi Kornéllal, ki előtt vadászatairól szólt.

Az osztrák delegáció előtt érdekes nyilatkozatokat tett a Felsőges Richter dr. delegátusnak, ki az alsó ausztria tartománygyűlésnek tagja, így szólt:

— Ez idén ugyan szép ülésszakuk volt; valóságos botrány és szégyen volt!

Richterről tudvalevő, hogy mint a német nemzetiségi frakció tagja, közel áll az antiszemita párthoz. Ugyaníly értelemben szólt a király Süss előtt is.

A valuta-rendezésben résztvettek közül Ö Felsége Lang Lajos pénzügyi államtitkárnak a Lipót-rend közepkeresztjét, Enyedi Lukács címzetes min. tanácsosnak ugyane rend közepkeresztjét, Popovics Sándor dr. osztálytanácsosnak pedig a harmadosztályú vaskorona-rendet díjmentesen adományozta.

Az esztergomi főkapitán emlékiratot intézett Vassary hercegprímáshoz, a melyben a király ama kívánságát, hogy a

Margit.

Brabanti csipke hó-selyem hullama
Folyja be púha tested, ékesen!
Ragyogj, világíts! Lépteid után a
Csodálat keljen... drágám, édesem!
De fürteid közt gyöngyvirág legyen,
S ast nyujtsa néked rozskető kezen!

Járj fénybe, dalba! csábító zenére
Repülj, repülj a fényes termen át!
Hallgass, mosolyogj a hízelgő beszédre,
S ki tánczra hív, szállj karjain tovább!
Csakhogy ha rád az én szemem tekint,
„Szeretlek!“ így szólj s szállj tovább
megint!

Ragyogj, ragyogj! s e fényes hasugságot
Oszd a világnak, ennek ez való!
Hanem az álmot, kéjt, a boldogságot
S a mi szivedből tiszta, szent, való,
A csöndes holdvilágos éjjelen —
Szerelmedet, csak ast hagyj énnem!
Gáspár Imre.

Kisfaludy Károly kiadatlan versei.

A győri Kisfaludy-szobor leleplezése alkalmából a „Magyar Gênioz“ ban Bánóczy József a következőket közli: „Kisfaludy Károly műveinek új kiadását készítem s a veletlen szerencse kedvezésének köszönöm, hogy a költő kéziratai között eddig ismeretlen versekre bukkantam. Toldy Ferencs irodalmi hagyatékával egy nagy csomó kézirát került az akadémia birtokába, a mely Kisfaludy többrendbeli műveit tartalmazza.

Van köztük próza és költemény, teljes és töredék — többnyire azzal a szegletes és mégis elmosódó, nehézkes és mégis gyors irással, mely a kibetűzött majd kétségbe ejti s melyről ő maga írja Gaál György barátjának, a bécsi Esterházyak elnémetesedett könyvtárában: „Nincs ember a világon, a ki az én irasomat le tudná másolni!“ Mindazáltal megpróbáltuk, mert — kénytelenek voltunk vele. Nem is sikerült egészen, a mint a szives olvasó észreveheti. A 6. sz. xénia második sorának ki-pontozott helye a közlő kibetűző képességének fogyatékos voltát bizonyítja. Mind azáltal azt hiszem, szívesen veszi a közönség Kisfaludy szobrának leleplezése napján szelleme meg ismeretlen termékeit úgy, ahogy bemutathatom.

Xéniaiak.

1. P. Vigyorihoz.

Egy drámát írtál, az is eldőlt, sirba
fűtyölték;
Igy hala ujságod; semmi; te fényre
kapál.
Írtál eszthetikát, oly szép az, mint a
kődös nap;
Nincs lelked, sem erőd; semmi; te
fényre kapál.
Bárhova néz a szem, téged lát, pletyka-
titoknok,
Félszegü minden; semmi; te fényre
kapál.
Fényre kapál! Hogy-hogy? Görnyedtél és
vigyorogtál,
Lesz is fűzkoszorúd, melyre Hanakli
segít.

2. Nadl.

Ipsziionossággal, pöffedten szellemet üztél.
Rajza csak! a szellem távoz a nagy fül
előtt.

Nyelvről szólsz kocza hős s magyarul írsz
„kremniczi erkölcs“.
Szél lelked, látom, s nyelved utána mekeg.

3. Házi jegyzetek.

Pali urambátyám gyűjté, neki hála, nekem
pénz!

Ilyen poétával házi poéta lehetsz.

4. Érzékeny drámairó.

A rostát kitűzéd s magad ajulsz a kritikától
Uj oldalt mutogatsz, kár, hogy a színe
kopott.

5. Péczeli Musa.

Kotlik bár eleget, zajt ütne, de költeni
nem tud,
Könyvet írál mégis, sok szakasokkal
ürest.

6. Muzáron.

Bájba takart első szerződ, most foltokat
árulsz,
S gyáva imádodat vizre... hivod.

7. Szemeréhez.

Mig fejtörve feszül más ujskat adni, találni,
Uj könyvben te szerény, régi szonetteket
adsz.

8. Bátoriak.

Koczebue forgácsán épült kis Bátori, és most
Hárfával duda zeng, köztük az asztrológus.

9. Élet és Litteratura.

Sok fuge köntös alatt, Judás csók, csalfa
dicséret,
Élet: vajmi pulya! Litteratura: piha!

primás a király Budapesten való időzése és az országgyűlés ülészése alatt állandóan a fővárosban tartózkodják és Budapesten helynököt tartson. az egyház politikai törvényeibe ütközönek mondja. A főkáptalan vagyonát — írja az emlékirat — erre a célra igénybe venni nem lehet.

Apróságok.

(A király névünnepe. — Az osztrák delegátusok Budapesten. — Apponyi, Ugron stb. — Renan halála.)

Ó Felségének névnapját ünnepli ma egész Magyarország.

Minden szívből himnusz dicsőíti a magyarok királyát. Ez a himnusz pedig több költészettel és hévvel van eltelve, mint a mennyit ezer és ezer merő „Királyi himnusz” pályázatával lehetne létrehozni.

S az a bensőség, az az ösztön lelkesedés, a melylyel a nemzet e napon ünnepel, fényes czáfolat azoknak, kik a Kossuth-kultuszt illoyális czélokra használják fel.

A legelső magyar ember a király . . .

Igy szól a költő s valóban kétségtelen, hogy ha majd kell —

Érte minden honfi karja készen áll . . .

Az osztrák delegátusok a valódi hősök. Nem csupán azért, mert valódi hősiességel szántással szemnek mindennek megszavazásával, de azért is, mert itt tanácskoznak — a kolerás Budapesten.

Tárgyalásaik egyuttal különben kisse gyorsabbak, mint más években. Ebben az egyben talán mégis réze van a kolerának.

Renan meghalt.

Mikor az Üdvözítőt halandó embernek tüntette fel híres művében, őt magát — halhatatlannak hirdették.

Ime, meghalt Renan, mert szegény halandó volt és árva lelke most kéri tőle azt a halhatatlanságot, a melyet Üdvözítőjétől megtagadott!

Ó Felsége, a mikor a magyar delegációt fogadta, Samassa egri érsekkel és Apponyival hosszabban beszélt a Kneippkuráról.

A király nagy érdeklődéssel hallgatta előadásait.

— Meztitláb már sétál a két nyakas politikus, vélte egy hallgató, most már csak a — canossai meztitlábos séta következik!

Ugron Gábortól azt kérde a felség, hogy Erdélyben volt-e szárazság?

— Igen felség, felelhetne volna a bőbeszédű pártvesér, legalább tizenkét nagy beszédet tartottam a nyáron! ()

HIREK.

— A király nevenapja. Ó Felsége I. Ferencz József apostoli királyunk ma üli meg nevének ünnepét. Városunk mint mindig, úgy esuttal is megragadta az alkalmat, hogy hódoló tiszteletének és gyermeki szeretetének, melyet minden magyar éres a király felkent személye iránt, minél impozánsabb módon kifejezést adjon. Délelőtt 10 órakor fényes isteni tisztelet ment végbe a róm. kath. plébánia templomban, melyet Schaeffer Antal pápai praelatus celebrált nagy segédlet mellett. Az isteni tiszteleten részt vett a tegnap megkezdett őszi közgyűlésen tett indítvány értelmében Torontálmege törvényhatósági bizottsága testületileg Rónay Jenő főispán vezetésével. Azonkívül ott voltak az összes polgári és katonai hatóságok, ez utóbbiak Serdics alezredes vezetésével, továbbá

a főgymnázium, állami polgári iskola, női zárda és a községi népiskola ifjúsága igazgatóságuk vezetése alatt és több száz főre menő ajtatos hívek, kik mindnyájan azért az egyért fohászokdák az egek Urához: Éljen a király.

— Őszi közgyűlés. Ma délelőtt folytaták a tegnap megkezdett őszi közgyűlést, mely daczára annak, hogy két igen érdekes tárgy volt napirenden, igen kevés törvényhatósági bizottsági tagot vonzott a varmegye üléstermébe.

Rónay Jenő főispán szívélyes éljenektől fogadtatva, 11 órakor megnyitja a folytatolagos közgyűlést. Első tárgya Militariu Trifun következő indítványa:

Indítvány.

A tek közigazgatási bizottság és ő nagysága a kir. tanfelügyelő utasításának az 1891. évi XV. t. cikknek és különösen 15. és 16. §§-ának szigorú megtartására és ne kényeserítsenek oly gyermekeket, kire a szülői házban folytonos gond és felügyelet fordítottatik, a kisedővoda látogatására. Továbbá kisedővodák csak oly községekben állíttassanak fel, hol valóban szülői gondozást és felügyeletet nélkülöző gyermekek vannak, mert: 1. ily intézetek felállítására sokba kerül és a községekre tetemes terhet ró; 2. megkárosítja a lakosságot keresetében, mert a gyermek ide-oda vezetése a keresetképes egyént munkájától elvonja; 3. mert ily intézetek felállításával anyag és táp adatik az állameszme ellenségeinek arra, hogy a köznép felizgattassék; amiért be kell várni az időt, míg az intézmény a népben gyökeret ver.

Benyújtja:

Militariu Trifun, m. b. tag

Az indítványhoz először hozzászólt Steinbach Antal kir. tanfelügyelő, hosszabb tárgyilagos beszédben kifejtve, hogy Réva-Ujfalu községében 353 óvodaköteles gyermek van, hogy ezen község 24,416 forint állami adós és semmi pótdótot nem fizet s mégis csak egy óvodának felállítására szólíttatott fel, holott a törvény értelmében 4 óvodát volna köteles fentartani. Nem látja indokoltnak Militariu biz. tag indítványát s kéri azt elutasítani.

Militariu Trifun gör. kel. oláh lelkész hosszasan fejtegeti, hogy a község nem köteles óvodát felállítani, mert a szülők maguk gondozzák gyermekeiket. Tiltakozik az ellen, mintha azért szólalna fel, mert az óvodák magyarosítanak. Ezzel kapcsolatban felemlíti, hogy Steinbach Antal könyvében, melyet Torontálmege tanügyi állapotáról írt, úgy tünteti fel a dolgot, mintha a szülők éppen nem gondoznák gyermekeiket. Ha ezt a külföldön elolvassák, azt fogják hinni, hogy a magyarok olyanok, mint a kakuk madár . . .

Rónay főispán felkéri szónokot, hogy maradjon a tárgynál. Miután azonban Militariu ur ismét elhagyja az óvodát és Steinbach könyvét vesszi bonczolás alá, elnöklő főispán tekintettel arra, hogy az indítványossal össze nem függő kritikát mond a tanfelügyelő egy könyve felett s az elnökkel kezd polemizálni, megvonja tőle a szót.

A tárgyhöz hozzászólt még Kovács Ágost biz. tag, Daniel alispán és Rónay főispán, kik valamennyien elfogadták Steinbach indítványát, mely szerint az indítvány elutasítandó. A közgyűlés ily értelemben határos.

Azután tárgyalás alá került ugyancsak Militariu ur következő indítványa: „Roskulecz Lászlár révaufalusi jegyző fegyelmi ügyében a tek. alispáni hivatal 1892. évi 20667. sz. végzésével a vizsgálat megejtésével Radosavlyevits Dragutin illetékes pancsovai főszolgabíró helyett Jablonszky Miklós antalfalvai főszolgabíró bízta meg.

Indítványozom: mondja ki a tek. törvényhatósági bizottság, miszerint az alispáni hivatalnak ezen intézkedését törvényellenesnek tartja és utasítja az alispáni hivatalt, hogy a jövőben a törvény ilyen önkényes értelmezésétől tartózkodjék.

Militariu Trifun, m. biz. tag.

Militariu szóval is indokolja álláspontját, mire Daniel alispán tetszéssel fogadott beszédjében kifejti, hogy a törvény értelmében joga van a vizsgálatot megbízottja által teljesíttetni. Miután Militariu ur még zárszavával élt, a közgyűlés kimondja, hogy az alispán eljárása törvénybe nem ütközik és így határozatnak mi szükségét sem látja. Militariu bejelenti felebbezését.

A közgyűlést holnap délelőtt 10 órakor folytatják.

— Haláleset. Schulpe Emil megyei közeletünk egyik legderekabb tagja f. hó 29-én Pozsonyban meghalt. A gyászoló család a következő jelentést adta ki: török-kanizsai Schulpe, született nyáregyházi báró Nyáry Mathild, saját, valamint gyermekei Vilmos és neje, született beodrai Karátsonyi Erzsébet, Alfons és György nevében mélyen megsomorodott szívvel jelenti szeretett és felejtethetlen férje, atyjuk, illetőleg apósa török-kanizsai Schulpe Emil, cs. és k. szolgálaton kívüli századosnak, élete 65 ik évében folyó hó 29-én Pozsonyban, reggeli 2 órakor hosszú szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. évi október hó 1-én, délelőtti 11 órakor Pozsonyban, Kisfaludy utca 21. sz. házban fognak az ág. evang. hitv. szertartása szerint rövid ima után Török-Kanizsára szállíttatni és ott a családi sírboltban örök nyugalomra elhelyeztetni. Pozsony, 1892 évi szeptember hó 29-én.

— Hymen. Porsche Vilmos zombolyai tanító, kit a délvidek mint író is ismer, jegyet váltott Straub Laura kisasszonnyal.

— Feilitzsch báró kitüntetése. Feilitzsch báró megyei aljegyző három évig működött mint a jegyzői nyugdíjgyelet jegyzője, a nélkül, hogy ezért bármi díjazást elfogadott volna. Az egylet megakarván köszönni az ügybuzgalmat és áldozatkészséget, legutóbbi választmányi ülésében köszönetet szavazott a nemeslelkű aljegyzőnek s egyszersmind elhatározta, hogy erről küldöttségileg értesíti. Tegnap egy hatagu küldöttség felkereste Feilitzsch bárót és ányujtotta neki a pompás diszkötésbe foglalt jegyzőkönyvi kivonatot. A nyugdíjgyelet nevében Schiller Lipót begaszent-györgyi jegyző intézett Feilitzsch báróhoz igen szép beszédet.

— Színház. A színházban tegnap — közepes számú közönség előtt — „A sabinók elrablása” című ismert vígjáték került színre. A közönség a Kövesi (Rettegi Fridolin) vidám alakításán mulatott igen jól. Kövesit sokszor kihívták és tapsolták. Emelést érdemel még Oláhné, az anyós szerepében és Liptai. A többiek is igyekeztek, azonban túlszákaikat, melyek kivált a folytonos lármázásban és egyes szók bőbeséges kiaknázásában nyilvánultak, nem dicsérhetjük. Szükséges lenne továbbá, ha a szalonias szerepeket játszó előadók némi gondot fordítanak. Az meg éppen az illúzió rovására esik, ha a 3. felvonás vita jelenete után Irma személyesítője nem olvasásközben, idővartatva jön rá a kis Etelkahadicselét szolgáltató ujdonságra, de rögtön rányit, mintha már keresné. Marosán dialektusa pedig többször volt cigányos és zsidós, mint örmény. Igen erőteljes organumot tanusított a sugó; vajon nem fáradt-e el? Egyes élénkebben megjátszott jeleneteken a közönség jól mulatott. (—)

A színház köréből jelentik, hogy a zenekar tagjai ma mind megérkeznek s így a songorás kíséret anomáliája ma este már nem kísért többé. A társaság egyéb iránt ma már teljes complet. A szinlapról olvassuk, hogy a „Madarász” és előkészületben van. Tanulják Törös Tivadar „Örmény” című darabját, melyet az aradi színházban sikerrel hoztak színre. Lesznek ebben szerb dalok és táncok is.

— Jókai Délmagyarországon. Jókai Mór, a nemzet kossorus költője, ki jelenleg svábhegyi villájában tartózkodik, közelebb egy oravicsai választóját fogadta. Jókai

Mór kijelentette, hogy oraviczai útját azért halasztotta el, mivel vele szándékozik utazni Oraviczára gróf Bethlen András, földmívelési miniszter is, a ki azonban lábsérülés miatt jelenleg nem utazhatik. Jókai azonban megígérte, hogy ez ősz folyamában okvetlen meglátogatja Oraviczát s ekkor számol be választói előtt. Addig is szívélyes üdvöletét küldi.

— **Betörés a templomba.** Szerb-Neuzinán tegnapelőtt betörtök az ottani gör. kel. szerb templomba és a templompántárból elloptak 120 frtot. A csendőrség két gyanús embert letartóztatott.

— **Elégtétel egy főispánnak.** Óriai lelkesedéssel fogadta Udvarhely város és a törvényhatósági bizottsági tagok, földbirtokosok nagyobb része a fővárosból hasatérő főispánját, Török Albertet. Beláthatlan tömeg vonult ki a Budapest felől érkező vonatához és megérkezést a szeretet megható érzelmeivel üdvözölték. A székelyek törhetlen ragaszkodásának, a gimnásiumi igazgató lendületes beszédében adott kifejezést.

— **László főherceg katonai nevelője,** Himmel Henrik őrnagy, egyike a közös hadsereg legkiválóbb tisztjeinek. Mint katonai szakiró, több művével kitűnt, s ezenkívül világlátott ember; beutazta Indiát, Kínát, Japánt, Észak- és Délamerikát stb. Braziliáról irt utleírásai annak idején feltűnést keltettek. Himmel őrnagy hosszú ideig volt Magyarországon is, mint Huyn gróf tábornagy szárnysegéde. Legutóbb a budapesti helyőrséghez volt beosztva az őrnagy. Mint ősmertes, neje magyar nő: Csavossy Béla képviselőnek a leánya.

— **Szerencsétlenség az iskolában.** A Pyrenaek közt fekvő Tarbesből jelentik: Az itteni fiúiskolában, epp mikor a jutalomdíjakat osztogatták szét, beszakadt a padló s több száz gyermek az alsó emeletre zuhant. Százna több gyermeket sikerült megmenteni. Súlyosan sebesülteket is folyvást találnak.

— **Mindenféle.** (Hová való?) 1. Debreczeni polgár a másikhoz: Hát hová való ember a kend veje? Ugy-e bár, hogy debreczeni?
2. polgár: Dehogyan az! Külföldi szegény! Itt lakik Pircsen vagy Letán, vagy a körülötte fekvő tartományokban!

* A könnyelműség olyan vig ostobaság, melynek a legvége többnyire igen szomorú.

Irodalom és művészet.

* **A magyar irodalom tanszéke Olaszországban.** Alig pár hónapja csak, hogy a milanoi könyvpiacra nemzeti irodalmunk története megjelent s most már az olasz tudományos körök érdeklődése szellemi életünk iránt annyira megnövekedett, hogy irodalmunk ismertetésére tanszéket szándékoznak nyitni. László Achilles lovag a milánói filológiai és irodalmi kör megbízásából felszólította Zsigány Árpádot, a Lettératura ungherese szerzőjét, foglalja el a most nyitandó tanszéket s tartson a magyar irodalomról rendszeres előadásokat.

— **Szigligeti-társaság alakult Nagyváradon,** Szigligeti Ede szülővárosában. Az irodalmi, caélokot ápoló társaság elnöke Rádli Ödön, jeles író lett.

Táviratok.

A király névnapja.

Budapest, október 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ó Felségének nevenapja alkalmából Budapest föl van lobogóva. A helyőrségi templomban Vaszary Kolozs hercegprimás fényes segédlettel pontifikált. Jelen voltak ez alkalommal Jenő főherceg, Kálnoky gróf külügyér,

Kállay Béni és Bauer közöminiszterek, Szapáry Gyula gróf miniszterelnök és az összes miniszterek, Bánffy Dezső báró, a képviselőház elnöke, továbbá a katonaság és a hatóságok fejei.

A delegációk.

Budapest, október 3. (A „Torontál” ered. távirata.) Az osztrák delegáció budget-bizottsága tegnap délután Falkenheym gróf elnöke alatt tartott ülésében tárgyalta a közös külügyminiszterium költségelirányzatát. Gróf Kálnoky Henrik több ízben nyilatkozott s nagy súlyjal bír kivált az a kijelentése, hogy a delegációk utolsó együttléte óta Európa általános politikai helyzete lényegesen nem változott. Európa államrendszerében még mindig ugyanazon ellentétes áramlatok nyilvánulnak, de a közvéleményben mégis nagyobb mérvű megnyugvás érvényesült. A hadi készülődések ugyan még mindig nincsenek beszüntetve, sőt minden állam következetesen folytatja azokat. Látjuk, mi történik Európa keletén és nyugatán, ennek folytán nem történhetik egyéb világrésztünk centrumában sem s határozottan kedvező befolyást gyakorolt a közvéleményre a kereskedelmi szerződés megkötése, melyek a közép-európai államok vámpolitikai rendszerét évekre biztosított alapra helyezték. **Viszonyaink az összes hatalmakhoz kielégítő, európai konstelláció általában nagyon békés természetűek,** úgy, hogy jelenleg semmi aggodalomra sincsen ok, az összes hatalmak katonai előkészületeket tesznek ugyan, de kölcsönösen oly biztosítással, hogy határozottan a békét akarják s így agresszióra nem is gondolnak.

— **Coburg Péter herceg — örült.**

Budapest, október 3. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből jelentik, Coburg Péter herceg, Coburg Ágost legidősb fia, ma délután hirtelen örvengési rohamban le akarta vetni magát palotája ablakából. Rendőrség, tűzoltóság mentőponyvat terített, időközben sikerült ajtót betörni, megfogni. Gyógyintézetbe viszik.

Uj miniszter.

Budapest, október 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ó Felsége személye körüli miniszterrel, a mint hirtelik, báró Huszár Károly országgyűlési képviselőt nevezi ki.

Baross szobra.

Budapest, október 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Baross szobrának a helyét ma a bizottság a központi pályaudvar előtti parkban jelölte ki.

A szobor bizottság elnöke Hegedüs Sándor. Védnökül Vaszary Kolozs hercegprimást kéri föl. A nemzethez intézendő felhívást Jókai Mór írja meg.

A kolera.

Budapest, október 3. (A „Torontál” eredeti távirata.) A kolera már

a helyőrségben is kitört. Tegnap vittek be a katonai kórházba az első beteget

Az iskolás fiúk közt is fellépett a járvány. A Markó-utcai főreáliskolában ma délelőtt 2 fiu előadás alatt hirtelen beteg lett. A tanulókat haza küldték. Ma déltől esti hat óráig összesen 14 fiu betegedett meg, leginkább a VII. kerületből.

Dél óta esti 6-ig 3 halálozás történt.

Budapest, október 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Tegnap 16 új koleraeset és 9 halálozás fordult elő. Eddig a betegek száma összesen 55.

Távlovaglás Berlinbe.

Budapest, október 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Berlinből jelentik: A távlovagló versenyben a magyar huszártisztek győztek. Elsőnek érkezett Berlinbe Miklós főhadnagy, másodiknak Csávossy hadnagy.

Gabnatözsde.

Budapest, október 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Gabonatözsde változatlan, értéktözsde nyugodt, szilárd; árák változatlanok.

Kneipp Budapesten.

Budapest, október 3. (A „Torontál” eredeti távirata.) Kneipp Sebestyén holnap Budapestre érkezik: József főherceg hívta meg: szervezni fogja a margitszigeti Kneippkurát.

Szerbiai viszonyok.

Belgrád, október 3. (A „Torontál” eredeti távirata.) A minisztertanács elfogadta a radikális kormány által monarchiánkkal kötött keresk. szerződést, csupán módust keres a szkupstina összeüléseig a status quo megtartására, vagyis a jelenlegi keresk. szerződés érvényességének megtartására. A haladó pártiak 34 kerületben szövetkeztek a liberálisokkal a radikálisok ellen.

Görög nemzeti bank.

Budapest, október 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Athénből jelentik, hogy diplomaciai körökben minden órán várják a görög nemzeti bank liquidálását.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözsdeéről.

Budapest, október 3. (A „Torontál” eredeti távirata.)

Határidő üzlet:

Buza őszre 7.42—44.

Buza tavaszra 7.76—78.

Tengeri okt.—nov. 4.80—82.

Tengeri máj.—jun. 5.11—12.

Zab őszre 5.43—45.

Zab tavaszra 5.64—66.

Káp-repcze ———.

— **Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok.** 1892. október 3. Hizott sertés árák: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgammom felüli súlyban) ——— krig. Öreg közép (páronként 300—400 klg. súlyban) ——— kr. Fialat nehéz (páronként 320 klg. felüli súlyban 44.5—45 krig. Fialat közép

(pkint 251—320 kgr. súlyban) 45—45.5 krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 kgrig terjedő súlyban) 46—46.5 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 kgron felüli súlyban) 42—43 kr. Közép (páronkint 220—280 kgr. súlyban) 43—44 krig. Könnyű (páronkint 220 kilogrammig terjedő súlyban) 45—46 krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 kgr. felüli súlyban) 42.5—43 krig. Közép (pkint 220—260 kgr. súlyban) 43—43.5 krig. Könnyű (pkint 220 kgrig terjedő súlyban) 43—44 krig. Sertésletszám 1892. szept. hó 30 án volt készlet 134399 drb. 1892. október 1—2-án felhajtott 2171 drb. — 1892. október 1—2-án elszállított 2837 drb. 1892. október 3-án maradt készletben 133733 drb. — A hizottsértés üzletirányzata: változatlan.

REGÉNY-CSARNOK.

Az emberi fenevad.

(La bête humaine.)

Regény.

— Irta: Zola Emil. —

MÁSODIK FEJEZET.

(10-ik folytatás.)

Jacques igenlőleg intett fejével. Most látta, hogy Flóra, a természetes leány kinyitotta a sorompót egy kocsinak, melyet két erős ló húzott. Nagyon ritkán esett meg, hogy Flórának éjjel felkellett nyitnia a sorompót, hogy egy egy kocsit átbozsáson, mert a Becouriba vezető országutat nagyon kevesen használták. A mint Jacques kinezett és a leányt egy barna fiatal emberrel beszélgetni látta, így kiáltott fel:

— Ohó! Cabouch bizonyára beteg, mert kocsiját sógora Lajos használja. Szegény Cabouch, látja ön őt gyakran néném?

A néne felemelte kezét minden felelet nélkül és mélyen sóhajtott. Itt a mult őszön egy oly dráma játszódott le, mely legkevésbé volt alkalmas arra, hogy a néne visszaadja egészségét: legfiatalabb leánya Louise, a ki mint szobaleány Bornutheon asszonynál szolgált Doinvilleben, egy estén félőrülten jó barátjához, Cabouchehoz menekült, a ki az erdő közepében egy erdészlakban lakott és a leány a Cabouche karjai között halt meg.

— Az a hír volt elterjedve, azt suttogták titkosan, hogy a leány Grandmorin elnök áldozata lett, és okozta örültségét, azonban ezt senki sem merte fennhangon nyilvánítani. Maga az anya, a ki igen jól tudta, mi hogyan történt, maga is örizkedett erre a pontra visszatérni. Ma azonban mégis mondott ennyit:

— Nem, ő nem jár többé mi hozsánk. Ő mindinkább farkassá változik, a ki mar... Szegény Louise, szegény esende teremtés! Ő bizonyára szeretett és ápoit volna engem, a mig Flóra... Én édes istenem, én bizonyára nem akarok panasszkodni, hanem Flóra olyan csendhábortó, önféjű és mindennek úgy kell menni, a hogy ő akarja. Ő nagyozó és heves és nagyon gyakran marad ki órákon át. Ez mind olyan szomorú, nagyon szomorú!

Jacques az ablakon át utána nézett a kocsinak, mely e perczen a sineken gördült keresztül, mialatt ő lelkiismeretesen hallgatta nénjét. A kerekek többször megakadtak a magas sinen, úgy, hogy a kocsi többször volt kénytelen ostorát használni, mialatt Flóra egy seprűvel tüzelt a lovakra.

— A menyőbe is! — mondá Jacques — ha most egy vonat jönne! Biz az csinos kis képet nyújtana.

— Semmi félelem, — felelé Phasie néne — Flóra ugyan nagyon önső, de érti a mesterségét és nagyon vigyázó. Hála istennek, itt a legutóbbi 3 év alatt nem fordult elő semmi baleset. Az előtt egy embert összemorzoltak a kerekek. Astán egy tehénnel akadt bajunk, mely az egész vonatot megriasztotta. A szegény állat testét itt fenn, fejét meg amott lenn találták meg egészen az alagutnál. Ha Flóra vigyáz, az

ember nyugodtan alhatik akár mindkét fülére.

A kocsi szerencsésen áthaladt. Az ember hallhatta a kerekek gördülését a távolban mindinkább elenyészni. Phasie gondolatai ismét visszatértek kedvenc kerekvágásaiukba.

— És neked mostanában jól megy e dolgod? Emlékszel-e még arra a betegségedre, melyben minálunk feküdtél, s mely betegségek még maga az orvos se találta nevet? Tekintete elandalgott.

— Nekem nagyon jól megy dolgom, né nem.

— Valóban? És a fájás a füled mögött, mely úgy látszott, hogy keresztül ssakítja velődet és mely egy-egy sarokban állatként összegubbasszkodni késztetett hajdan, elhagyott?

Minél többet beszélt, annál hevesebben lépett fel nála a betegségekkel való foglalkozásnak szeretete, úgy hogy felbe kellett őt szakítani.

— Biztosítom önt, hogy nekem kitűnően megy dolgom... Nekem mi sem hiányzik.

— Annál jobb, fiacskám, annál jobb. Ha neked bajod lenne, az az én helyzetemet még rosszabbá tenné. A te korodban az ember mindig egészséges. Oh az egészség! Nincs annál valami jobb... Minden esetre nagyon szép töled, hogy meglátogattál, a helyett, hogy kellemesebb mulatságot kerestél volna magadnak másutt. Nálunk vacsorálsz és ott fogsz hálni fenn az előkamrában, Flore szobája mellett.

Ismét elvágta szavait a jelző kürt. Az éj teljesen leszállt. A mint az ablakon mindketten kitekintettek, Misardot látták egy másik emberrel. Eppen hatot ütött és Misard átadta tisztét a helyettesének, a kin ma az éjjeli szolgálat sora volt. Most végre szabad lett, miután 12 órát töltött egy asztallal, székekkel és kályhával ellátott kis örházban.

— Aha, itt van, mindjárt jönni fog — mormogá Phasie néne, már előre is remegve.

A jelzett vonat közeledett másodperczről másodperczre növekvő zajjal. A fiatal ember megindult ez asszony testi és lelki nyomorán és igyekezett őt vigasztalni:

— Hallja néném, ha rossz gondolatokat táplál az az ember, bizonyára le fog tenni az król, ha megtudja, hogy én is belekeveredem a dologba. Jól tenné, ha az 1000 frankot én reám bizná.

— Az én eser frankomat! kiáltá Sem reá, sem reád! Azt mondom én neked, hogy inkább pusztuljak...

E perczen ázrugott a vonat orkászzerű robajjal, mintha mindent össze akart volna morzsolni, a mi utjába akad. A szelétől megrengtetve, a ház morgott. Ez a vonat, mely Havrebe ment, telve volt nagyon, mert a jövő vasárnap egy hajószenelési ünnepet terveztek ott.

(Folytatás következik.)

Bérlet VÁROSI SZÍNHÁZ 1. szám.

N.-Beckerek, kedden 1892. évi okt. hó 4. é.

FENELÁNYOK.

Eredeti énekes bohózat 4 felvonásban. Irta: Lukácsi Sándor. Zenéjét szerző: Kerner József.

Személyek:

Csurgós Erasmus, nyugalomba vonult piéca-kereskedő	—	Kövessi Albert
Essaiás,	—	Sz. Nagy Kálmán
Jeremiás,	—	Tollagi Emil
Tóbiás,	fiat	Pataky Szilárd
Tamás,	—	Hernádi János
Mátyás,	—	Sz. Nagy Imre
Lujza,	—	K. Iványi Mariska
Sarolta,	—	Takács Lina
Margit,	fenelányok	Tajti Etel
Lenke,	—	E. Kovács Ilka
Olga,	—	Kiss Ilona
Hodzsák, tót házmester	—	Baksay Lajos
Kalvári, gazdag amerikai	—	Németh János
Csobánczi Ödön, birtokos	—	Szarvassi Sándor
Jeges Béla	—	Liptay Lajos
Mokány Bercei, dombszögi lakos	—	Szerémfalvi Béla
Kövésdy, újságíró	—	Vágó István
Kocsog András, reudőr	—	Radnay György
Bodzsáné, övegy	—	Oláhné Henriette
Kamilla,	leányai	Szerémfalviné
Thekla,	—	Baksayné
Vishordó	—	Szokolay Kálmán
Virágárusnő	—	Liptayné
Bonifác, árva fiu	—	Baksay Lajoska

Közdete pont 8 órakor este.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 május 1-től.

Menetrend a Nagyikinda—nbecskereki vasútvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Beckerek.	3512 3514 3502
v. v. v. v. sz. v.	I. III. III. osztály
Budapest ind.	6.30 8.25 2.35
Temesvár "	9.50 11.20 4.00
Nagy-Kikinda "	3.05 4.05 7.20
Karlova "	4.09 4.46 8.04
Beodra "	4.23 4.57 8.19
Török-Becse—Aracs "	5.36 5.56 9.02
Kumán "	6.06 5.56 9.22
Melenze "	6.40 6.15 9.42
Ellemér "	7.09 6.34 10.01
Nagy-Beckerek . . . érk.	7.33 6.51 10.11

Nagy-Beckerek—Nagy-Kikinda.	3501 3511 3513
sz. v. v. v. v. v.	I. III. III. osztály
Nagy-Beckerek . . . ind.	5.30 12.09 7.20
Ellemér . . . "	6.08 12.21 7.44
Melenze . . . "	6.30 12.51 8.16
Kumán . . . "	6.46 1.11 8.37
Török-Becse—Aracs . . . "	7.11 1.49 9.19
Beodra . . . "	7.45 2.23 10.04
Karlova . . . "	7.56 2.42 10.22
Nagy-Kikinda . . . érk.	8.38 3.30 11.12
Temesvár "	5.20 4.24
Budapest "	1.20 — 8.15

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain

Versecz—Nagy-Beckerek.	3648*	3602 3612
v. v. sz. v. v. v.	II. III. I. II. III. o.	
Versecz . . . Temesvár ind.	—	12.00
Versecz . . . "	5.50	2.20
*Temes-Paulis . . . "	6.03	2.32
Bethlen-Tanya . . . "	6.11	2.42
*Szivattyutelep . . . "	6.22	2.55
*London-Tanya . . . "	6.29	3.04
Nagy-Margita . . . "	6.37	3.12
Zichyfalva . . . "	6.49	3.25
Györgyháza . . . "	7.01	3.40
Szécsénfalva . . . "	7.16	3.57
Ó-Lécz . . . "	7.24	4.07
Kanak . . . "	7.33	4.19
Bóka . . . "	7.49	4.33
Szécsány . . . érk.	8.00	4.52
Párdány 1. alul.		
Szécsány . . . ind.	4.01	8.10 5.07
Szárcsa . . . "	4.27	8.24 5.24
*Lajosmajor . . . "	4.41	8.37 5.37
Pusztá-Kenderes . . . "	4.50	8.43 5.46
Lázárföld . . . "	5.01	8.51 5.57
Nagy-Beckerek-Bégapart . . . "	5.32	9.15 6.31
Nagy-Beckerek . . . érk.	—	6.32

Nagy-Beckerek—Versecz.	3601 3611
sz. v. v. v. v.	I., 2., 3. o.
Nagy-Beckerek . . . ind.	8.15 —
Nagy-Beckerek-Bégapart . . . "	8.22 5.25
Lázárföld . . . "	8.50 5.53
Pusztá-Kenderes . . . "	8.56 6.06
*Lajosmajor . . . "	9.2 6.14
Szárcsa . . . "	9.16 6.30
Szécsány . . . érk.	9.29 6.43
Szécsány . . . ind.	9.44 7.09
Bóka . . . "	9.57 7.15
Kanak . . . "	10.14 7.32
Ó-Lécz . . . "	10.23 7.46
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy . . . "	10.32 7.58
Györgyháza . . . "	10.42 8.10
Zichyfalva . . . "	10.54 8.27
Nagy-Margita . . . "	11.09 8.43
*London-Tanya . . . "	11.18 8.52
*Szivattyutelep . . . "	11.26 9.01
Bethlen-Tanya . . . "	11.39 9.15
*Temes-Paulis . . . "	11.47 9.25
Versecz-Rét . . . "	11.55 9.33
Versecz . . . érk.	11.59 9.37
Temesvár "	3.16 —

Szécsány—Párdány.	3702 3712
v. v. v. v.	II. III. o.
Szécsány . . . ind.	9.34 7.05
Módos . . . "	9.56 7.32
*Fény . . . "	10.07 7.44
Párdány . . . érk.	10.18 7.56

Párdány—Szécsány.	3713 3711
v. v. v. v.	II. III. o.
Párdány . . . ind.	7.00 3.50
*Fény . . . "	7.13 4.03
Módos . . . "	7.27 4.18
Szécsány . . . érk.	7.50 4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óru 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltélesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

Pleitz Fer. Pál

könyv- és könyomdája

Nagy-Becskereken

Uri-utcza 276-4. szám alatt

ajánlkozik mindennemű

nyomtatványok

gyors és izléses elkészítésére.

Nagy raktár

mindennemű

nyomtatványokból.